

SØNDAGSTANKER

SJØMANNSKIRKEN I HAMBURG, 21. FEBRUAR 2021

1. søndag i faste: Matt. 16, 21-23:

Fra da av begynte Jesus Kristus å gjøre det klart for disiplene sine at han måtte dra til Jerusalem, og at de eldste, overprestene og de skriftlærde skulle la ham lide mye. Han skulle bli slått i hjel, og den tredje dagen skulle han reises opp. Da tok Peter ham til side og ga seg til å irettesette ham: «Gud fri deg, Herre! Dette må aldri hende deg.» Men Jesus snudde seg og sa til Peter: «Vik bak meg, Satan! Du vil føre meg til fall. Du har ikke tanke for det som Gud vil, bare for det som mennesker vil.»

Fra hoveddøra i Borgund kirke (Ålesund) Foto: Dag Lausund

Et delt og samtidig helt menneske!

Borgund kirke i Ålesund har en spesiell hoveddør. Dørhåndtaket er laget av smijern, og ved første øyeblikk minner det om tampen på et tau. Men det som ser ut som tau, viser seg å være to glefsende slanger som er snurret rundt hverandre. Fra Bibelens bildeunivers kjenner vi slangen som symbol på Satan, den onde. Mange får frysninger på ryggen når høyrehånden krummer seg rundt håndtaket. Den minste og mest sårbare fingeren kommer så tett på de gapende slangehodene.

Borgund kirke er min barndomskirke. Som konfirmant lærte jeg at det avgjørende ved dørhåndtaket var at slangene var bundet med en lås i haleenden, og Guds eget segl var satt over låsen. Derfor har vi ingenting å frykte.

Kirken er et stort mysterium. Teksten for 1. søndag i fastetiden viser dette ved at Peter, som Jesus akkurat har pekt ut som kirkens klippe, tar overstyring og vil forhindre at Jesus fullfører sin vei mot lidelse og død. Selv om kirken skal forstås åndelig, kan vi forestille oss Peter der han holder i kirkedøren i Borgund. Blind for egen svakhet, blir han et lett bytte for slangene. Peter, den første kirkegjenger, blir avslørt. Som alle andre er han sterkt tilbøyelig til å gjøre det Gud ikke vil.

Hva Peter følte etter å ha blitt avslørt av Jesus, er ikke godt å si. Det vi vet, er at han kjente til den gamle historien om Moses som var underveis i ørkenen med sitt folk. Folket ble lei av ørkenvandring og begynte å tale mot Gud. De ble bitt av giftslanger, men berget livet ved å heve blikket mot en slange av kobber som Moses hadde laget. Helbredelsen skapte glede i ørkenen. En slik glede kan Peter også ha kjent, for selv om han hadde sveket, gav Jesus ham verdighet og fornyet tillit.

Det kan være skummelt å legge hånden rundt håndtaket til sin egen hjertedør. Du kommer så tett på stemmene som splitter deg, tett på de mørke rom du ikke ønsker å åpne, følelser som oppleves pinlige og upassende. Langt inne ligger et lager av skyld og skam, sorg og sinne. Det er ikke lett å møte seg selv i døren, spesielt når en vil fremstå med en stolt fasade og over lang tid har pyntet på alt som virket utilstrekkelig og svakt.

Skal du inn i Borgund kirke, må du berøre dørhåndtaket med de beseirede slanger. Det forbereder deg på rommet du trer inn i. Her trenger du ikke prestere for å bli godtatt. Her kan du hvile med blikket på ham som uavbrutt elsker og gjør deg hel.

Hilsen Dag Eidhamar, sjømannsprest i Hamburg